

معارف و عذر ("نکفتن")

حسن اسپنی بویا

تصویرگر: سید میثم موسوی

یک لباس از یک مرکز خرید، داخل فروشگاه رویه روی پیشخوان ایستاده ایم، فروشنده با شلوغ کردن پیشخوان، با انواع مدل های لباس و رنگبندی های متفاوت، می کوشد ما را متقاعد کند که خرید کنیم، می دانیم که در چینش شرایطی معمولاً چه اتفاقی می افتد، در حالی که به نظر می آید قدرت انتخاب از ما گرفته شده است، می بینیم یکی از لباس های گران قیمت را خریده ایم و داریم از مغازه بیرون می آییم.

ساعتی بعد که به خانه می رسیم تازه می فهمیم چه اشتباها کرده ایم، ناراحت و پشمیمان از خرید، خود را سرزنش می کنیم، حس می کنیم اساساً نیازی به این لباس نداشته ایم، انگار همه چیز دست به دست هم داده بود تا ما خرید کنیم، اما آیا این تمام ماجراست؟ آیا چاره دیگری نداشتیم؟ همه این ها درست، اما در نهایت این خود ما هستیم که لباس را خریده ایم، مگر غیر از این است که هر لحظه می توانستیم تصمیم دیگری بگیریم؟ آیا نمی توانستیم با یک عذرخواهی از فروشنده و بهبهانه ای به این غایله خاتمه بدھیم و بدون خرید کردن مغازه را ترک کنیم؟ بله می توانستیم، این حقیقت ماجراست، بی دلیل نیست که به حق خود را سرزنش می کنیم.

این یک نمونه بود، در زندگی گاه چنین وضعیتی حاکم می شود و به هر حال ماییم و انتخاب هایمان و باید مسئولیت آن ها را بپذیریم، نمی توانیم تنها دیگران را مقصراً بدانیم، حتی بالاتر نمی توانیم شیطان را - که مظہر گمراهی است - مقصراً معرفی کنیم، خدای بزرگ در قرآن می فرماید: در روز قیامت، وقتی گناهکاران

ما انسان ها دارای قدرت انتخاب هستیم، خداوند بزرگ آن را به ما بخشیده است، قدرت انتخاب قدرت ویژه ای است که به کمک آن می توانیم از میان شیوه های متفاوت، نوع و سبک دلخواه مان را در زندگی دنبال کنیم، می توانیم با گزینش مسیر درست و سبک زندگی سالم، به سمت سرزمنی آگاهی، سلامت و کامروایی گام برداریم و یا با انتخاب مسیری غلط در زندگی به وادی جهل، بیماری و ناکامی قدم بگذاریم.

هر دو راه در برابر ما قرار دارد، بله وجود راهها و جاده های مختلف جزء جدای ناپذیر زندگی ما هستند، خدای بزرگ راه درست و غلط راه به ما نشان داده، عقل و خرد هم به ما داده است و ماییم که انتخاب می کنیم؛ «انا هدیناه السبيل اما شاکرا و اما کفوراً» (سوره انسان، آیه ۳)؛ ما راه را به او نشان داده ایم؛ خواه سپاسگزار باشد خواه ناسپاس.

این ما هستیم که می توانیم مسیر و جاده زندگی خود را انتخاب کنیم هر روز با طلوع خورشید و شروع یک روز جدید، این ماییم که با افکار، رفتار و تصمیم گیری های خود انتخاب می کنیم که روز مان را چگونه و به چه شکل به پایان برسانیم.

البته که اختیار ما محدود است، با این حال در بسیاری از زمینه های زندگی، رویدادها و برنامه ها حق انتخاب داریم.

باور ها، رفتارها و عکس العمل های ما همه حاصل انتخاب خود ما هستند؛ حتی اگر در جاهای ظاهر اجبار شده باشیم، درست مثل موردی که به نوعی تجربه اش را بسیاری از ما داریم، فرض کنیم برای خرید

ما را دارند.
این مرزیندی‌ها اهمیت دارند، زیرا ما در مسیر اهدافمان نگه می‌دارند و به آنچه می‌خواهیم می‌رسانند.

نکته مهم دیگر آن است که مهارت «نه گفتن»، به خصوص در دوره نوجوانی که زمان کسب هویت و شکل‌گیری شخصیت ماست، از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ اینکه بتوانیم به راحتی، با شجاعت و اعتماد به نفس، آنچه را انتخاب کنیم که باور داریم. این مهارت به ما توان می‌دهد به صورت سازنده‌ای با دیگران ارتباط داشته باشیم و از انجام کارهایی که با ارزش‌هایمان مغایرت دارند، خودداری کنیم.

می‌بینید این توانایی «نه گفتن» چیزی است که همه ما برای ادامه زندگی سالم به آن نیازمندیم. با به کارگیری این مهارت، می‌توانیم در خواسته‌هایی را که سلامت اخلاقی و امنیت مرا تهدید می‌کنند، رد کنیم. این همان پیشگیری است که می‌گویند مقدم بر درمان است.

بعضی افراد اکنون سیگاری هستند، دلیل این سقط‌شان را باید در عدم توانایی «نه گفتن» در گذشته آن‌ها جست‌جو کرد. می‌بینید؟! ناتوانی در این مهارت، گاه توان سنتگینی به دنبال دارد. نکته مهم دیگر آن است که این مهارت نیز مثل همه دیگر مهارت‌ها به تمرین و تکرار احتیاج دارد. با تمرین مداوم و آگاهانه در موقعیت‌های حتی کوچک، مثل رکوردن دعوت به یک مهمانی دوستانه، می‌شود خود را در این مهارت تقویت کرد.

ممکن است فکر کنید در صورتی که به دیگران نه بگویید خودخواه به نظر بیاید. این گونه نیست. فرد خودخواه همیشه پاسخ منفی می‌دهد و تنها به خودش فکر می‌کند. اگر در خواستی غیرمنطقی بود و شما آن را رد کردید، نمی‌شود شما را خودخواه نامید. به علاوه «گفتن نه به دیگران» به معنای بی‌احترامی به آن‌ها نیست. به این معناست که ما برای حدود مرزاها و برنامه‌های خود ارزش قائل هستیم. اگر شما رژیم غذایی گرفته باشید و دعوت به پیترای خوردن با دوستان را رد کنید، مگر می‌شود شما را خودخواه دانست؟!

هنر و مهارت «نه گفتن» را بیاموزید، با اعتماد به نفس و به موقع از آن استفاده کنید و پروایی از قضاوت منفی دیگران نداشته باشید. بدانید قبل از هر چیز این سلامت و امنیت ماست که اهمیت دارد.

بدانید این تصمیم‌ها و انتخاب‌های ماست که زندگی ما را می‌سازند. پس عاقلانه بیندیشید، عاقبت‌اندیش باشید و درست انتخاب کنید. آن زمان هم که نیاز بود، در برابر در خواست غیرمنطقی و ناروای دیگری، هر که هست، با اعتماد به نفس باشید و «نه» بگویید.

در زندگی این ماییم که انتخاب می‌کنیم و به همین دلیل، مسئول زنگی خود هستیم

«گفتن نه به دیگران» به معنای بی‌احترامی به آن‌ها نیست

برای تبرئه خود شیطان را عامل گمراهی خویش معرفی می‌کنند، شیطان می‌گوید: «... من تنها دعوت کننده بودم و شما بودید که دعوت مرا پذیرفتید؛ شما خود انتخاب کردید. پس مرا ملامت نکنید و خود را ملامت کنید» (سوره ابراهیم، آیه ۲۲).

آری در زندگی این ماییم که انتخاب می‌کنیم و به همین دلیل، مسئول زندگی خود هستیم. این ما هستیم که به دلیل موهبت اختیار، می‌توانیم امور زندگی و سبک زندگی خود را انتخاب کنیم.

در همین مثال خرید لباس، اگر خوب فکر کنیم، می‌بینیم مشکل از خود ماست. یعنی مشکل آنچاست که ما در «نه گفتن» ناتوان بوده‌ایم. آنچه که در آن حال و هوا می‌توانست چاره کار باشد و به ما کمک کند تا تصمیم درستی بگیریم، توانایی و مهارت «نه گفتن» بود. اینکه وقتی می‌دیدیم مدل‌ها و نمونه‌های معرفی شده هیچ کدام باب میل و سلیقه‌مان نیست، در یک فرصت مناسب، فرضًا در پاسخ

به سوال فروشنده که: «آیا هیچ کدام مورد پسندتان نبود؟» با گفتن: «نه، شرمنده»، تشكیر کنیم و از معافه بیرون بزیم؛ به همین راحتی.

بله مشکل نداشتمن مهارت «نه گفتن» است؛ مهارتی مهم که می‌تواند در مرحله‌های گوناگون زندگی به ما کمک کند تا بتوانیم سالم بمانیم و در امنیت زندگی کنیم. زیرا این توانایی مامی توانیم با پیشنهادهایی که می‌خواهند ما را از جاده زندگی منحرف کنند یا در حرکت ما وقfe ایجاد کنند، با قاطعیت مخالفت کنیم. با این مهارت است که می‌توانیم در هر لحظه از روی آگاهی، از مرزهای اخلاقی خانوادگی و ارزش‌ها و باورهای خود پاسداری کنیم.

بله زمان‌هایی وجود دارد که اصول، ارزش‌ها و خواسته‌های ما با خواسته‌ها و ارزش‌های دیگران در تضاد قرار می‌گیرد. در این حالت باید بتوانیم در مقابل خواسته‌های آن‌ها مقاومت کنیم.

يعنى با موقعیت‌هایی روبرو مى‌شویم که دوستانی ما را به انجام کارهای خطرناک، غیرقانونی و یا ناسالم تشویق می‌کنند. اینچاست که باید توانایی «نه گفتن» به این خواسته‌ها را داشته باشیم. متأسفانه بسیاری از نوجوانان، به دلیل ترس از اینکه دوستانشان را از دست بدند یا از جمع همسالان خود کنار گذاشته شوند، کارهایی را انجام می‌دهند که واقعاً نمی‌خواهند انجام دهند. این‌ها توانایی مقاومت در برایر یک تعارف یا در خواست غیرمنطقی ساده یا دعوت به یک مهمانی را ندارند.

را حل همان است که گفتیم: «نه گفتن». باید «نه گفتن» را به روش‌های متفاوت و در موقعیت‌های گوناگون تمرین کنیم تا در هر شرایطی آماده باشیم.

البته برای موفقیت بشتر در این گونه موارد، چه بهتر که قبل از مرزیندی‌هایمان را روشن و واضح به اطرافیانمان گوشزد کرده باشیم. به عنوان نمونه، در سوره کافرون می‌خوانیم که خداوند بزرگ به پیامبر(ص) دستور می‌دهد که به کافران بگو: «بگو ای کافران، آنچه می‌پرسیم نمی‌پرسیم و آنچه می‌پرسیم شما نمی‌پرسیم و نه آنچه پرسنیدید من می‌پرسیم و نه آنچه می‌پرسیم شما می‌پرسنیدید. دین شما برای خودتان و دین من برای خودم.» اگر خطوط قرمزمان را اطرافیان و دوستان بدانند، دیگر معمولاً خودشان رعایت می‌کنند و کمتر پیشنهاد خلاف به ما می‌دهند. اگر هم روزی این کار را بکنند، از قبل آمادگی شنیدن پاسخ منفی